

Nr 238

Av herr Östrand m. fl., *angående bostadsbyggnadsplanen.*

(Lika lydande med motion nr 201 i Första kammaren)

Kungl. Maj:ts förslag till ramar för bostadslån för nybyggnad (prop. 1, bil. 13, s. 222—224) utgår från det nya system för bostadsbyggnadsplanens konstruktion som godtogs av 1969 års riksdag vid dess motsvarande rambeslut. Förslaget innebär bl. a. att riksdagen för åren 1972—1974, som är den nu aktuella planperiodens tredje, fjärde och femte år, skulle medge att garanterade ramar för bostadslån för nybyggnad bestäms med utgångspunkt i angivna antal av 60 000, 50 000 resp. 50 000 lägenheter. Enligt gällande principer torde, efter medgivande av Kungl. Maj:t under våren 1970, de av riksdagen godkända ramarna komma att under hösten 1970 fördelas på orter och regioner med klart expansivt näringsliv och långsiktigt positiv befolkningsutveckling. Vid bostadsstyrelsens fördelning den 11 december 1969 av motsvarande garantiramar för åren 1971—1973 gjordes en uppdelning på 27 regioner, innefattande sammanlagt förutom de tre storstadsregionerna 45 kommuner/kommunblock.

Enligt tidigare gällande system bestämdes låneramar årligen dels för det löpande kalenderåret, dels preliminärt för de två därpå följande åren. Ramarna hade under senare år karaktären av garanterat minimiprogram för det statsbelånade bostadsbyggandet.

Det torde i överensstämmelse med 1969 års riksdags bedömning vara uppenbart att garanterade låneramar för de senare åren i en femårig planeringsperiod inte generellt bör omfatta samtliga kommuner och inte heller bör täcka hela den investeringsnivå som bedöms möjlig. Risken för felbedömningar och nödvändigheten att lämna utrymme för konjunkturanpassning är de grundläggande skälen därför.

Emellertid förekommer i ett antal orter, som enligt bostadsstyrelsens fördelning år 1969 av garantiramar inte anses som klart expansiva, dock ett bostadsbyggande inom ramen för konkreta projekt med en igångsättning fördelad över mer än två år. Dessa orter hade möjligheter inom det tidigare systemets ram att få sina lånebehov även för det tredje planeringsåret bedömda och beaktade vid länsbostadsnämndens fördelningsbeslut. Det nya systemet innebär för dessa orter försämrade planeringsmöjligheter.

En möjlighet att utan principiella ändringar förena det nya systemets för-

delar med det i vissa framåtskridande men inte klart expansiva kommuner förekommande planeringsbehovet bör därför öppnas. Detta blir fallet om av den garanterade nybyggnadsramen för bostadsbyggnadsplanens tredje år kunde avsättas en mindre del för fördelning på kommuner utanför den klart expansiva kretsen, vilka dock kan visa på ett konkret planerat och godtagbart byggnadsprogram som täcker även detta tredje år. Möjligheterna till sådan kommunal planering torde öka i takt med att kommunreformen genomförs. För att få en avsedd metod i vart fall försöksvis prövad, torde riksdagen vid sin prövning av nybyggnadsramen för år 1972 böra föreslå Kungl. Maj:t att tillämpa förordade ändrade fördelningsgrunder och öppna möjlighet att — om så möjligen erfordras — öka nämnda ram i erforderlig utsträckning.

Vi hemställer på anförda skäl,
att riksdagen

a) som sin mening ger Kungl. Maj:t till känna vad i motionen anförts om försöksvis ändrade grunder för bostadsbyggnadsplanen,

b) bemyndigar Kungl. Maj:t att besluta om för tillämpning av förordade ändrade grunder erforderlig utökning av ramen för bostadslån för nybyggnad för år 1972.

Stockholm den 22 januari 1970

Olle Östrand (s)

Anders Haglund (s)

Olle Westberg (s)
i Hofors

Nr 239

Av herrar *Berndtsson* och *Mattsson*, om ökade resurser för iordningställande av parkeringsplatser.

Det allmänna vägnätets utbyggnad lika väl som de många statsbidragsbyggda vägarna anknyter ofta till platser som är eftertraktade som rekreativställen och mycket besökta av allmänheten, såsom badplatser, mindre tilläggsplatser för nöjesbåtar, fritidsområden samt vackra utsiktsplatser i